

INFORMATII GENERALE

- Înregistrarea nașterii
- Oficierea și înregistrarea căsătoriei
- Divorțul pe cale administrativă, prin acordul soților
- Înregistrarea decesului
- Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine
- Rectificarea actelor de stare civilă
- Anularea, completarea și modificarea actelor de stare civilă
- Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă
- Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă cu privire la fapte și acte de stare civilă ale cetățenilor români produse la autorități străine
- Eliberarea certificatelor de stare civilă
- Schimbarea numelui pe cale administrativă
- Sanctiuni prevăzute de Legea 119 / 1996

Înregistrarea nașterii :

Înregistrarea nașterii se face la Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor.

Termenul pentru declararea și înregistrarea nașterii copilului este de:

- a) 30 zile de la data nașterii, pentru copilul născut viu și aflat în viață;
- b) 3 zile de la data nașterii, pentru copilul născut mort;
- c) 24 de ore de la data decesului, pentru copilul născut viu care a decedat înăuntrul termenului de 30 zile;
- d) 30 de zile pentru copilul cu vârsta de până la un an, găsit sau părăsit de mamă în maternitate/unități sanitare.

Înregistrarea nașterii în termenele prevăzute la punctele a) și c) se face în baza următoarelor documente:

- a) certificatul medical constatator al nașterii;
- b) actul de identitate al mamei și al declarantului, dacă nașterea nu este declarată de mamă;
- c) certificatul de căsătorie al părinților copilului, în original și fotocopie, iar dacă aceștia poartă nume de familie diferit, declarația scrisă cu privire la numele pe care îl va dobândi copilul, semnată de ambii părinți în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public;

d) declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.

e) declarația scrisă, semnată de ambii părinți, *dată în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public, din care să rezulte prenumele copilului în cazul în care prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii este diferit de cel declarat.*

În cazul în care căsătoria părinților a fost încheiată în străinătate și nu a fost transcrisă/înscrisă în registrele de stare civilă române, se procedează la transcrierea/înscrierea în regim de urgență a certificatelor de stare civilă emise de autoritățile străine în registrele de stare civilă române; nașterea copilului se înregistrează după transcrierea/înscrierea căsătoriei părinților.

Domiciliul minorului:

- În cazul în care părinții au domiciliu diferite, părintele care declară nașterea va da o declarație din care să rezulte la care dintre părinți are domiciliul copilul;
- Dacă declararea nașterii se face de către o persoană, alta decât unul dintre părinți, se prezintă declarația notarială a oricăruia dintre părinți, din care să rezulte domiciliul copilului;
- *În situația în care niciunul dintre părinți nu este identificat la adresa de domiciliu prin intermediul unităților de poliție, copilul este înregistrat în R.N.E.P., cu domiciliul mamei.*

În situația în care ambii părinți au vârsta sub 14 ani sunt necesare:

- a) certificatul medical constatator al nașterii;
- b) certificatul de naștere al mamei;
- c) actul de identitate al reprezentantului legal al acesteia sau al declarantului, dacă declararea nașterii nu este făcută de reprezentantul legal al mamei copilului.

Pentru înregistrarea nașterii copilului în termenul legal de 30 de zile, în lipsa actului de identitate al mamei, declarantul prezintă:

- a) certificatul medical constatator al nașterii;
- b) fotocopia procesului-verbal întocmit de polițist cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, certificată pentru conformitate de reprezentatul unității sanitare;
- c) declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.

În cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată în registrele de stare civilă, pentru întocmirea actului de naștere al copilului se prezintă următoarele documente:

- a) declarația scrisă a celuilalt părinte, sau după caz a medicului, persoanelor care au fost de față la naștere sau a asistentului social;
- b) procesul-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul D.G.A.S.P.C., de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare;
- c) certificatul medical constatator al nașterii;
- d) actul de identitate al declarantului;
- e) declarația tatălui de recunoaștere a copilului, după caz, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei.

Înregistrarea tardivă a nașterii (după împlinirea termenului de 30 de zile)

Întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, precum și cu avizul conform al S.P.C.J.E.P.

Cererea privind înregistrarea nașterii după împlinirea termenului de 30 de zile se depune, fie la S.P.C.L.E.P./primăria competentă să înregistreze nașterea, fie la S.P.C.L.E.P./ primăria în raza căreia are domiciliul unul dintre părinți/persoana majoră neînregistrată, respectiv sediul instituția interesată.

Dacă nu există certificat medical constatator al nașterii, este necesară expertiza medico-legală cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi, și sexul persoanei.

În cazul înregistrării tardive a nașterii copilului cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se depune și declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată și, după caz, a părinților sau ocrotitorului/reprezentantului legal ai/al persoanei, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm; declarația se dă în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă.

În cazul înregistrării tardive a nașterii persoanei majore, cererea scrisă a declarantului este însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul medical constatator al nașterii;
- b) declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată, dată în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm;
- c) declarația a 2 membri ai familiei, iar în lipsa acestora, a două persoane care o cunosc, dată în fața ofițerului de stare civilă.

În toate cazurile în care o persoană de sex feminin solicită înregistrarea tardivă a nașterii sale, aceasta dă o declarație în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă, din care să rezulte dacă are vreun copil a cărui naștere a fost înregistrată în condițiile de mai sus.

[revenire](#)

Oficierea și înregistrarea căsătoriei :

Numai căsătoria încheiată în fața ofițerului de stare civilă dă naștere drepturilor și obligațiilor de soți prevăzute în codul familiei.

Căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți. Aceștia sunt obligați să fie prezenți împreună, însoțiți de doi martori, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, pentru a-și da consimțământul personal și în mod public în fața ofițerului de stare civilă.

Cu toate acestea, în cazurile arătate de legea specială, ofițerul de stare civilă va putea încheia căsătoria și în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitate de a se prezenta (cu documente justificative), sau la solicitarea expresă a viitorilor soți, cu plata unei taxe de 500 de lei.

Conform Dreptului familiei, sunt considerate motive temeinice pentru încheiere căsătoriei în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, următoarele situații :

- unul dintre soți este infirm;
- unul dintre soți este grav bolnav sau moartea sa este iminentă;
- viitoarea soție are o sarcină înaintată.

Vârsta minimă de căsătorie este de ***optsprezece ani***.

Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de **șaisprezece ani** se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi ori, după caz a tutorelui și cu autorizarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă.

Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești."

Declarația de căsătorie, care face parte din dosarul de căsătorie, se face personal, de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a locului de domiciliu sau de reședință al unuia dintre ei.

Dacă ambii viitori soți sunt cetățeni străini sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, declarația de căsătorie se poate face la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a localității în care aceștia se află temporar.

În cazul în care unul dintre viitorii soți nu se află în localitatea unde urmează a se încheia căsătoria, el poate face declarația de căsătorie la primăria localității de domiciliu sau de reședință, care o va transmite, în termen de 48 de ore, la primăria localității unde urmează a se încheia căsătoria.

Odată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele acte:

- a) actele de identitate ale viitorilor soți, original și copie;
- b) certificatul de naștere, în original și în copie;
- c) certificatul medical privind starea sănătății.

CertIFICATELE medicale sunt valabile 14 zile de la data emiterii și trebuie să cuprindă mențiunea expresă că **persoana se poate căsători** sau **persoana nu se poate căsători**;

d) acte, în original și în copii traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă, din care să rezulte desfacerea căsătoriei anterioare, dacă este cazul:

- certificatul de deces al fostului soț;
- certificatul de despărțenie sau de divorț (eliberat în perioada anilor 1951-1960);
- certificatul de naștere sau de căsătorie, cu mențiunea de desfacere a căsătoriei;
- sentința de divorț rămasă definitivă și irevocabilă; pentru divorțurile pronunțate între 8 octombrie 1966 și 31 iulie 1974, aceasta trebuie să poarte mențiunea că a fost înscrisă pe actul de căsătorie în termen de 60 de zile de la pronunțare.

În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există nici o piedică legală la căsătorie. Odată cu declarația de căsătorie, ei vor prezenta dovezile cerute de lege.

Ofițerul de stare civilă este obligat să confrunte datele înscrise în declarație cu actele prezentate, iar **semnarea declarației se face în prezența sa.**

Este oprită căsătoria:

- a - pentru bărbatul care este căsătorit sau femeia care este căsătorită;
- b - rudele în linie dreaptă, precum și între cele în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv;
- c - între cel care adoptat (înfiază) sau ascendenții lui, de o parte, și cel adoptat (înfiat) ori descendenții acestuia, de alta;
- d - între copiii celui care înfiază, de o parte, și cel înfiat sau copiii acestuia, de alta;
- e - între cei înfiați de aceeași persoană;
- f - între tutore și persoana minoră ce se află sub tutela sa, în timpul tutelei;
- g - alienatului mintal, debilului mintal, precum și a celui care este lipsit vremelnic de facultățile mintale, cât timp nu are discernământul faptelor sale.
- i - căsătoria celor suferinzi de anumite boli, în cazul în care, prin lege specială, este oprită. Căsătoria nu se va încheia dacă viitorii soți nu declară că și-au comunicat reciproc starea sănătății lor.

Pentru motive temeinice, căsătoria între persoanele prevăzute mai sus la lit. b), d) și e) poate fi încuviințată de Consiliul județean în cuprinsul căruia cel care cere această încuviințare își are domiciliul.

Dosarul actului de căsătorie mai cuprinde, după caz, următoarele documente:

a) aprobarea pentru încheierea căsătoriei în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, la cererea persoanei interesate, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitate de a se prezenta (cu documente justificative) (anexa nr. 17);

b) încuviințarea pentru încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului de 10 zile de la data înregistrării declarației de căsătorie, la cererea persoanei interesate (anexa nr. 18);

c) aprobarea președintelui consiliului județean în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție (anexa nr. 19);

**** aprobarea** Direcției Generale Județene de Asistență Socială și Protecția Copilului, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de vârstă;

d) dovadă eliberată ori autentificată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare acreditate în România, în cazul căsătoriei unui cetățean străin, din care să rezulte că îndeplinește condițiile de fond, cerute de legea sa națională, pentru încheierea căsătoriei în România, în conformitate cu prevederile art. 33 din Legea nr. 119/1996, coroborate cu art. 18 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, cu excepția cetățenilor statelor cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, ce pot prezenta documente eliberate de autoritățile competente din țările respective;

e) declarația dată pe propria răspundere, autentificată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin sau apatrid, nu este căsătorit și îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională pentru încheierea căsătoriei în România, în cazul în care dovada prevăzută la lit. d) nu poate fi obținută întrucât statul respectiv nu are misiune diplomatică sau oficiu consular acreditat în România. Pentru apatrizi, legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau, în lipsă, reședința;

f) procesul-verbal încheiat împreună cu interpretul autorizat, în cazul încheierii căsătoriei între persoane care nu cunosc limba română sau între surdomuți (anexa nr. 20);

g) aprobarea ministrului apărării naționale, a ministrului de interne, a ministrului de justiție ori a conducătorilor serviciilor de stat specializate în domeniul apărării și siguranței naționale, în cazul cadrelor militare active (ofițeri, maiștri militari și subofițeri) care se căsătoresc cu o persoană apatridă sau care nu are exclusiv cetățenia română.

O dată cu depunerea declarației sau ulterior, până la încheierea căsătoriei, viitorii soți declară, în fața ofițerului de stare civilă, ***numele de familie pe care s-au învoit să-l poarte*** în căsătorie, potrivit dispozițiilor Codului familiei.

Dacă înțelegerea referitoare la numele de familie a intervenit după depunerea declarației, dar înainte de a se încheia căsătoria, această înțelegere se consemnează într-o declarație scrisă, separat, care se anexează la declarația inițială.

Soții pot să-și păstreze numele lor dinaintea căsătoriei, să ia numele unuia sau altuia dintre ei sau numele lor reunite.

Soții sunt obligați să poarte în timpul căsătoriei numele comun declarat.

Dacă soții s-au învoit să poarte în timpul căsătoriei un nume comun și l-au declarat la încheierea căsătoriei potrivit dispozițiilor codului familiei, fiecare dintre soți nu va putea cere schimbarea acestui nume, pe cale administrativă, decât cu consimțământul celuilalt soț.

Căsătoria se poate încheia la expirarea termenului de 10 zile, în care se cuprind atât ziua când a fost făcută declarația de căsătorie, cât și ziua în care se oficiază căsătoria. Termenul de 10 zile se socotește de la data când s-a primit declarația la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează a se încheia căsătoria.

După expirarea termenului de 10 zile, căsătoria se poate încheia numai până la expirarea termenului de valabilitate a certificatelor medicale. În cazul expirării termenului de valabilitate a acestora, viitorii soți sunt obligați să depună noi certificate medicale referitoare la starea sănătății lor.

Oficierea căsătoriei se face în limba română, de către ofițerul de stare civilă, într-o încăpere corespunzător amenajată, având o ținută vestimentară adecvată caracterului solemn al acestui act.

La oficierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă este obligat să poarte eșarfa, în culorile drapelului național român, așezată pe umărul stâng, cu banda albastră în sus.

Căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți. Aceștia sunt obligați să fie prezenți împreună, însoțiți de doi martori, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, pentru a-și da consimțământul personal și în mod public în fața ofițerului de stare civilă.

După luarea consimțământului viitorilor soți, ofițerul de stare civilă îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile Codului familiei referitoare la drepturile și îndatoririle soților și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care s-au învoit să-l poarte în căsătorie, de către martori și de către ofițerul de stare civilă.

Cererea de căsătorie se publică prin afișaj la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează a se încheia căsătoria.

Orice persoană poate face opunere la căsătorie, dacă există o piedică legală ori dacă alte cerințe ale legii nu sunt îndeplinite.

Opunerea la căsătorie se va face numai în scris, cu arătarea dovezilor pe care ea se întemeiază.

Ofițerul de stare civilă va refuza să constate încheierea căsătoriei dacă, în temeiul verificărilor ce este dator să facă, al opunerilor primite sau al informațiilor ce are, găsește că cerințele legii nu sunt îndeplinite.

Refuzul său se consemnează într-un proces-verbal, motivat, întocmit în două exemplare, din care unul se înmânează celor care voiau să se căsătorească.

După încheierea căsătoriei, actul de identitate al soțului care prin căsătorie își schimbă numele de familie se anulează. Actul de identitate va fi preschimbat în termen de 15 zile.

Legea 396 / 2006 privind acordarea unui sprijin financiar la constituirea familiei, a fost abrogată de **Legea nr.118/2010** privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, la data de 03 iulie 2010.

Nulitatea căsătoriei

Este nulă căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor legale privind :

- vârsta de optsprezece ani a viitorilor soți;
- existența altei căsătorii valabile la viitorii soți;
- rudenia în linie dreaptă, precum și în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv;
- între cel care adoptă (înfiază) sau ascendenții lui, de o parte, și cel adoptat (înfiat) ori descendenții acestuia, de alta;
- sănătatea viitorilor soți, respectiv a alienatului mintal, debilului mintal, precum și cel care este lipsit vremelnic de facultățile mintale, cât timp nu are discernământul faptelor sale;
- publicarea acesteia, prin afișarea în extras, într-un loc special amenajat, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează să se încheie căsătoria;
- consimțământul viitorilor soți.

Căsătoria încheiată împotriva dispozițiilor privitoare la vârsta legală nu va fi declarată nulă dacă, între timp acela dintre soți care nu avea vârsta cerută pentru căsătorie a împlinit-o ori dacă soția a dat naștere unui copil sau a rămas însărcinată.

Căsătoria poate fi anulată la cererea soțului al cărui consimțământ a fost viciat prin eroare cu privire la identitatea fizică a celuilalt soț, prin viclenie sau prin violență.

Anularea căsătoriei cu privire la vicierea consimțământului poate fi cerută de cel al cărui consimțământ a fost viciat, în termen de șase luni de la încetarea violenței ori de la descoperirea erorii sau a vicleniei.

[revenire](#)

Divorțul pe cale administrativă, prin acordul soților :

Baza legală: Legea nr. 202/2010 din 25/10/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

.....
Art. 38¹. - Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă ori notarul public de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii.

Art. 38². - Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă sau notarul public înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț.

La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.

Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.

Dispozițiile art. 40 alin. 1 se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 38.

Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului asupra cărora soții nu se înțeleg este de competența instanței judecătorești.

.....

Modelul tip al Cererii de divorț se găsește la ghișeul stării civile.

La depunerea cererii de divorț, ofițerul de stare civilă delegat, solicită soților următoarele documente:

- certificatele de naștere și căsătorie ale soților, în original și copie;
- documentele cu care se face dovada identității, în original și copie;
- declarație în fața ofițerului de stare civilă, în situația în care ultima locuință comună nu mai este aceeași cu domiciliul sau reședința înscris/ă în actele de identitate ale soților;
- taxă divorț 500 lei (Primăria Onești);
- 1 dosar cu șină.

[revenire](#)

Înregistrarea decesului :

Actul de deces se întocmește la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor municipiului, sectorului municipiului București, orașului ori comunei în a cărei rază teritorială s-a produs decesul.

Declarația de deces se face, verbal, în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei, de către persoanele prevăzute de lege. În acest termen se cuprinde atât ziua în care s-a produs decesul, cât și ziua în care se face declarația.

O dată cu declarația de deces, declarantul va depune următoarele acte:

- a) certificatul medical constatator al decesului, întocmit și semnat de medicul sau cadrul mediu sanitar care a făcut constatarea, în care trebuie consemnată cauza decesului, fără prescurtări;
- b) actul de identitate și cartea de alegător ale celui decedat;
- c) livretul militar sau adeverința de recrutare, după caz, pentru persoanele supuse obligațiilor militare;
- d) certificatul de naștere și cetificatul de căsătorie după caz, ale persoanei decedate;
- e) actul de identitate al persoanei care declară decesul.

În cazurile în care declarantul nu poate prezenta actele prevăzute la lit. b) și c), va declara, în scris, motivul neprezentării acestora și datele de stare civilă ale decedatului.

Ofițerul de stare civilă este obligat să rețină actul de identitate, cartea de alegător și livretul militar ale celui decedat, iar în cazul cetățenilor străini, pașaportul.

Dacă declarantul nu cunoaște toate datele necesare completării rubricilor din actul de deces și acestea nu rezultă din actul de identitate sau din certificatele de stare civilă prezentate ori din registrele de stare civilă aflate în păstrarea serviciul public comunitar de evidență a persoanelor la care se face înregistrarea decesului, se vor înscrie în act numai datele care se declară.

Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, declarația se face în termen de 48 de ore, socotit din momentul decesului sau al găsirii cadavrului.

În astfel de cazuri, înregistrarea se face pe baza certificatului medical constatator al decesului și a dovezii eliberate de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces (anexa nr. 24).

În cazul în care decesul nu a fost declarat și înregistrat în termenele legale, întocmirea actului de deces se face numai cu aprobarea parchetului.

Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor al localității în raza căreia a fost găsit, în baza documentelor prevăzute la art. 53 și a procesului-verbal întocmit de medic, ce va cuprinde vârsta, sexul, locul unde a fost găsit cadavrul, data și cauza decesului.

După întocmirea actului de deces, ofițerul de stare civilă eliberează declarantului o adeverință de înhumare sau incinerare a cadavrului (anexa nr. 25), făcând mențiune despre aceasta pe verso certificatului constatator al decesului.

Înhumarea sau incinerarea cadavrului unui cetățean român, de origine română sau originar din România, al cărui deces s-a produs în străinătate, se face pe baza adeverinței eliberate de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărei rază administrativ-teritorială urmează să se facă înhumarea sau incinerarea, urmând ca în termenul legal să solicite transcrierea certificatului/extrasului de deces.

Actele necesare eliberării adeverinței de înhumare în acest caz sunt:

- cerere depusă de declarantul decesului;
- certificatul de deces eliberat de autoritățile străine, în copie cu traducere legalizată de notar;
- actul de identitate al decedatului, original și xerocopie;

- actul de identitate al declarantului, original și xerox copie;

Când decesul cetățeanului român s-a înregistrat la autoritățile locale din străinătate sau la misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră al României, adeverința de înhumare sau de incinerare se va elibera pe baza certificatului de deces întocmit de una dintre aceste autorități.

Dacă decesul unui cetățean român s-a produs pe o aeronavă aflată în afara teritoriului României sau pe o navă aflată în afara apelor teritoriale române, iar cadavrul este transportat în țară, eliberarea adeverinței de înhumare sau de incinerare se face pe baza dovezii eliberate de comandantul navei sau aeronavei.

Când nu a fost eliberat un certificat de deces sau decesul nu a fost înregistrat, adeverința de înhumare sau de incinerare se va elibera cu aprobarea parchetului.

[revenire](#)

Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine

Actele de stare civilă (naștere, căsătorie, deces) ale cetățenilor români, întocmite la autoritățile străine, se transcriu obligatoriu și au putere doveditoare în România, numai dacă sunt **transcrise** în registrele de stare civilă române.

Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate a certificatului sau extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială are domiciliul.

Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei.

- *Cetățenii români de peste 18 ani cu domiciliul în străinătate pot adresa cererea de transcriere în nume propriu, prin împuternicit cu procură specială, autentificată, primăriei localității pe raza căreia au avut ultimul domiciliu în țară, iar dacă nu au avut domiciliul în România, la Direcția de Stare Civilă din cadrul Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al mun. București.*
- *Minorii în vârstă de peste 14 ani solicită transcrierea certificatelor de naștere în nume propriu ori prin împuternicit cu procură specială, asistați de unul dintre părinți sau, după caz, de tutore; în cazul în care părinții au domiciliu diferite în țară, primăria competentă privind transcrierea certificatului de naștere poate fi oricare din cele două primării pe raza cărora au domiciliul părinții minorului*
- *În cazul transcrierii certificatului de căsătorie, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale de la domiciliul comun al soților, iar dacă soții au (au avut) domiciliu diferite în țară – la oricare dintre cele două primării.*
- *În cazul transcrierii certificatului de deces, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale a locului de domiciliu al solicitantului sau primarului unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu avut în țară de către persoana decedată.*

Cererile de transcriere vor fi însoțite de certificatul ori extrasul în original, eliberat de autoritățile străine, o fotocopie simplă a acestora și traducerea în limba română, autentificată în țară de un notar

public, iar în străinătate de oficiul consular român din statul de reședință, precum și de documentele justificative necesare pentru completarea unor rubrici, după caz.

Cererea de transcriere va fi însoțită, după caz, de următoarele documente:

- a) fotocopii ale certificatelor de naștere și de căsătorie, fotocopii ale actului de identitate sau pașaportului, după caz;
- b) dovada calității de cetățean român, în situația în care titularul certificatului sau extrasului de stare civilă ce urmează a fi transcris nu este în posesia niciunui document cu care să facă dovada cetățeniei române;
- c) declarații notariale, din partea ambilor soți, dacă sunt cetățeni români, sau numai a soțului cetățean român, cu privire la numele purtat după căsătorie, în situația în care în certificatul/extrasul de căsătorie, procurat din străinătate, nu se face referire la numele soților după căsătorie;
- d) declarația din partea părintelui care solicită transcrierea certificatului de naștere al copilului, în cazul în care părinții acestuia au domiciliu diferite;
- e) declarație din partea titularului actului sau a reprezentantului legal, că nu mai există un act transcris/înscris sau reconstituit;
- f) declarații notariale din partea ambilor soți sau în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează actul de căsătorie, cu privire la legea aplicabilă regimului matrimonial ales de către titularii actului;
- g) procura specială pentru cazurile în care solicitarea este efectuată de către împuternicit;
- h) certificatul de cetățenie eliberat de Autoritatea Națională pentru Cetățenie sau misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pentru persoanele care dobândesc/redobândesc cetățenia română.

Cetățenii români aflați în străinătate pot solicita înscrierea care îi privește în registrele de stare civilă române de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României, a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine, în cazul în care înregistrarea actului sau faptului de stare civilă a fost făcută în prealabil la autoritatea din statul de reședință; înscrierea se face cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare, iar refuzul acestora se motivează.

Cererea de înscriere în registrele de stare civilă române, se depune la misiunea diplomatică sau la oficiul consular de carieră al României din țara unde a fost făcută înregistrarea în prealabil ori din țara aflată în circumscripția consulară respectivă.

Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute în cazul transcrierii certificatelor de stare civilă.

Documentele administrative emise de autoritățile străine, prezentate pentru înregistrarea în registrele de stare civilă române, precum și traducerea acestora, care sunt făcute la un notar public din străinătate, trebuie să îndeplinească **Formele specifice de legalizare** pentru recunoaștere în România :

1. Recunoașterea de plin drept (pentru țările membre UE) :

Austria	Franța	Lituania	Slovacia
Belgia	Germania	Luxemburg	Slovenia
Cehia	Grecia	Malta	Spania
Cipru	Irlanda	Marea Britanie	Suedia
Danemarca	Irlanda de Nord	Regatul țărilor de jos	Ungaria
Estonia	Italia	Polonia	
Finlanda	Letonia	Portugalia	

2. Acordurile bilaterale (Țările semnatare)

Albania	Cehia	Franța	Serbia
Austria	China	Moldova	Slovacia
Belgia	R.P.D. Coreeană	Mongolia	Slovenia
Bosnia Herțegovina	Croația	Polonia	Ucraina
Bulgaria	Cuba	Federația Rusă	Ungaria

3. Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 (Țările membre)

Africa de Sud	Cook (Insulele)	Liberia	Sain Kitts and Nevis
Albania	Croația	Lichtestein	Salvador
Andora	Columbia	Lituania	Sf.Incent- Grenadine
Antigua-Barbuda	Dominica	Luxdemburg	Sf. Lucia
Argentina	Ecuador	Macedonia	Samoa
Armenia	Elveția	Malawi	San Marino
Australia	Estonia	Malta	Seychelles
Austria	Fidji	Marshall (insule)	Slovacia
Azerbaigean	Finlanda	Maurițius	Spania
Bahamas	Franța	Mexic	Suedia
Barbados	Germania	Monaco	Suriname
Belarus	Grecia	Namibia	Swaziland
Belgia	Grenada	Niue	Tonga
Belize	Honduras	Norvegia	Trinidad Tobago
Bosnia Herțegovina	India	Noua Zeelandă	Turcia
Bostwana	Irlanda	Olanda	Regatul M.B*I.N.
Bulgaria	Israel	Panama	SUA
Brundeii Darussalam	Italia	Polonia	Ucraina
Cehia	Japonia	Portugalia	Ungaria
China – Hong Kong	Kazahstan	România	Venezuela
China – Macao	Lestho	Rusia	

4. **Supralegalizarea** – pentru țările care nu fac parte din categoriile enumerate mai sus

[revenire](#)

Rectificarea actelor de stare civilă :

Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora presupune îndreptarea unei erori materiale înscrise cu ocazia întocmirii actului de stare civilă ori a înscrierii mențiunii în acesta

Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate.

Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor care are în păstrare actul de stare civilă sau la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu.

Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, prin emiterea dispoziției care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.

Dispoziția poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.

Actele de stare civilă reconstituite nu pot fi rectificate.

Acte necesare :

- cererea tip;
- certificatul de stare civilă eronat, original și xerocopie;
- certificatele de stare civilă cu care se face proba erorii invocate, original și xerocopie;
- actele de identitate, original și xerocopie;
- alte documente justificative.

[revenire](#)

Anularea, completarea și modificarea actelor de stare civilă :

Anularea, modificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se pot face numai în temeiul unei **hotărâri judecătorești** definitive și irevocabile.

Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul acestora. Sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de către, pe baza cercetărilor efectuate de poliție și a concluziilor procurorului.

Soluționarea cererii de anulare, modificare sau completare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, făcută de un cetățean străin sau cetățean român cu domiciliul în străinătate, este de competența Judecătorei sectorului 1 al municipiului București.

Actele de stare civilă reconstituite nu pot fi completate.

Acte necesare :

- cererea tip;
- certificatul de stare civilă invocat, original și xerocopie;
- certificatele de stare civilă cu care se face proba celor invocate, original și xerocopie;
- actele de identitate, original și xerocopie;
- alte documente justificative.

[revenire](#)

Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă :

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a) registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a) întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;
- b) întocmirea actului de căsătorie a fost omisă, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, competent să întocmească actul, sau a locului de domiciliu al persoanei interesate, în cazul prevederilor de la lit. b). Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

Dispoziția prevăzută la aliniatul anterior poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

Dispozițiile de mai sus se aplică, în mod corespunzător, persoanelor fără cetățenie, care au domiciliul în România.

În cazul în care unul dintre exemplarele registrului de stare civilă este pierdut sau distrus, în totalitate ori în parte, acesta se înlocuiește printr-o copie întocmită de pe registrul existent, care se certifică pentru conformitate de către ofițerul de stare civilă.

[revenire](#)

Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă cu privire la fapte și acte de stare civilă ale cetățenilor români produse la autorități străine :

Pe marginea actelor de naștere, de căsătorie și de deces, se înscriu, după caz, următoarele mențiuni :

- recunoașterea sau stabilirii filiației;
- adopția, anularea sau a desfacerea adopției;
- divorțul, declararea nulității ori anularii căsătoriei, a încetării căsătoriei;
- schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui pe cale administrativă;
- acordarea sau pierderea cetățeniei române;

Înscrierea adopției cu efecte restrânse se face pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, din oficiu sau la cererea persoanelor interesate, prin mențiune pe actul de naștere a celui adoptat și, după caz, pe actul de căsătorie.

În cazul adopției cu efecte depline, se întocmește un nou act de naștere, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a locului de domiciliu al adoptatorilor, când aceștia sunt cetățeni români cu domiciliul în țară, sau de serviciului public comunitar de evidență a persoanelor în raza căreia se află sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

Înscrierea divorțului se face din oficiu, prin mențiune pe marginea actului de căsătorie, în baza hotărârii judecătorești, definitivă și irevocabilă, comunicată de instanța judecătorească. De asemenea, înscrierea divorțului se face și la cererea oricărui dintre foștii soți, care va trebui să depună copie legalizată de pe hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

Înscrierea divorțului pronunțat în străinătate, privind un cetățean român, se va face numai după ce hotărârea străină, definitivă și irevocabilă, a fost recunoscută de către Tribunalul județean competent, conform prevederilor art. 166 și 170 din Legea nr. 105/1992.

Persoana al cărei nume de familie sau prenume a fost înregistrat în actele de stare civilă tradus în altă limbă decât cea maternă ori cu ortografia altei limbi poate cere înscrierea - prin mențiune pe marginea acestor acte - a numelui de familie ori a prenumelui retradus, sau cu ortografia limbii materne, atât la rubricile privind pe titular, cât și la cele privind pe părinții săi.

Dacă ofițerul de stare civilă nu poate stabili cu certitudine traducerea sau ortografierea în limba maternă, cere solicitantului să prezinte o traducere sau ortografiere oficială, autentificată de notarul public.

Efectele aprobării date în condițiile prevăzute mai sus, se extind asupra copiilor minori ai persoanelor în cauză, iar când soții au nume de familie comun, efectele se extind și asupra celuilalt soț, în ambele situații, dacă acesta din urmă își dă consimțământul. Când soții nu se înțeleg în ceea ce privește extinderea efectelor aprobării asupra copiilor minori, decide autoritatea tutelară.

[revenire](#)

Eliberarea certificatelor de stare civilă :

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE ELIBEREAZĂ, LA CERERE, PERSOANEI ÎNDREPTĂȚITE, PE BAZA ÎNREGISTRĂRIILOR ȘI A MENȚIUNILOR ÎNSCRISE ÎN REGISTRELE DE STARE CIVILĂ, inclusiv din registrele întocmite de parohii, din cele deținute de primărie și de Arhivele Naționale.

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE ELIBEREAZĂ NUMAI CETĂȚENILOR CARE POSEDĂ ACT DE IDENTITATE ÎN TERMEN DE VALABILITATE. Cetățenii care nu au acte de identitate vor fi îndrumați să solicite mai întâi serviciile de evidență a persoanelor, eliberarea actului de identitate.

CETĂȚENILOR ROMÂNI CU DOMICILIUL ÎN STRĂINĂTATE ȘI CETĂȚENILOR STRĂINI ALE CĂROR ACTE DE STARE CIVILĂ SUNT ÎNREGISTRATE ÎN ȚARĂ LI SE VOR ELIBERA CERTIFICATE PE BAZA PAȘAPORTULUI VALABIL SAU A UNEI ADEVERINȚE ELIBERATE DE SERVICIUL PUBLIC COMUNITAR DE EVIDENȚĂ A PERSOANELOR A LOCULUI DE DOMICILIU, din care să rezulte datele cu care aceștia figurează în evidență.

Dacă certificatul de stare civilă se solicită prin serviciul public comunitar de evidență a persoanelor locului de domiciliu, obligația verificării identității persoanei revine ofițerului de stare civilă care primește cererea.

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE COMPLETEAZĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ, ȚINÂND SEAMA ATÂT DE DATELE CARE REZULTĂ DIN CUPRINSUL ACTULUI DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ, cât și de modificările ce decurg din mențiunile înscrise ulterior întocmirii acestuia.

LA SOLICITAREA EXPRESĂ A UNOR PERSOANE, acestora li se pot elibera certificate de stare civilă cu mențiuni. În aceste cazuri, rubricile se completează cu datele înscrise inițial în actele de stare civilă, iar mențiunile se reproduc întocmai. Certificatele de stare civilă eliberate anterior se retrag și se anulează.

La cererea persoanelor fizice sau juridice, se pot elibera dovezi din care să rezulte numai numele de familie și prenumele, precum și dacă s-a efectuat sau nu o înregistrare în registrele de stare civilă ale localității.

Cererile privind eliberarea certificatelor de stare civilă ale cetățenilor străini ale căror acte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, precum și ale cetățenilor români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate se soluționează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor care păstrează registrele respective și, după caz, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (5) și (6) din Legea nr. 119/1996, de către Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor.

Persoanele care au domiciliul în alte localități decât cele în care sunt păstrate registrele de stare civilă și nu se pot deplasa personal pentru a obține certificate de stare civilă vor adresa cererea serviciului public comunitar de evidență a persoanelor în raza căreia au domiciliul sau reședința, indicând localitatea unde se găsește actul respectiv și datele de stare civilă, pentru identificarea actului.

În caz de pierdere, furt sau distrugere a certificatului de stare civilă, persoanei îndreptățite i se eliberează, la cerere, un nou certificat. Cererea pentru eliberarea noului certificat trebuie să cuprindă, în mod amănunțit, împrejurările în care acesta a fost pierdut, furat sau distrus (anexa nr. 42).

Când există suspiciuni cu privire la sinceritatea celor declarate de solicitant, ofițerul de stare civilă întocmește un referat, care se trimite, împreună cu cererea, unității de poliție competente, pentru efectuarea de verificări.

Atât la primirea cererii, cât și la eliberarea certificatului de stare civilă, ofițerul de stare civilă este obligat să verifice persoana care l-a solicitat, pe baza actelor de identitate ce le posedă.

Certificatul de naștere se eliberează numai titularului actului.

Pentru copiii minori, care nu au acte de identitate, precum și pentru cei puși sub interdicție, certificatul de naștere se eliberează părintelui sau reprezentantului legal.

Dacă un copil este născut viu și a decedat până la data înregistrării nașterii, la cererea părinților, se eliberează certificatul de naștere, cu mențiunea DECEDAT, sau numai certificatul de deces.

Certificatul de căsătorie se poate elibera unuia dintre soți sau, la cerere, ambilor soți.

Pentru soțul supraviețuitor sau în caz de divorț, pentru motive întemeiate, se pot elibera certificate de căsătorie cu mențiunile corespunzătoare.

Certificatul de deces se eliberează membrilor familiei sau altor persoane îndreptățite.

Persoanele cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, a căror naștere și/sau căsătorie a fost înregistrată în România, pot solicita eliberarea certificatului de naștere/căsătorie și prin împuternicit cu procură specială.

Cererea se depune la primăria locului de domiciliu sau direct la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor care are în păstrare actul de stare civilă.

[revenire](#)

Schimbarea numelui pe cale administrativă :

Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui este reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 41 / 2003.

Numele cuprinde numele de familie și prenumele.

Numele se poate schimba pe cale administrativă, în condițiile prezentei ordonanțe.

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei ordonanțe.

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite, și dorește schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;

f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;

g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;

h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri :

a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în formă autentică;

f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție;

h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfaceria adopției.

Cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă privind persoanele fără cetățenie domiciliată în România se soluționează în aceleași condiții ca și cele ale cetățenilor români.

Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă va depune o cerere la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile de mai sus și să fie însoțită de **următoarele acte**:

- a) copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;
- b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;
- c) consimțământul, dat în formă autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;
- d) copie de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, după caz;
- d¹) cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului, în termen de valabilitate;
- e) orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale.

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea autorității tutelare, de tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî autoritatea tutelară.

Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorești dispărut sau decăzut din drepturile părintești.

În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.

Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare.

În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorești morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori, după caz, a consiliului local, al sectorului municipiului București.

Schimbarea numelui de familie al minorului se poate cere o dată cu schimbarea numelui de familie al părinților sau separat, pentru motive temeinice.

Schimbarea prenumelui minorului se poate cere oricând.

În cazul în care soții s-au învoit să poarte în timpul căsătoriei un nume de familie comun, pentru schimbarea acestuia este necesar consimțământul celuilalt soț.

Schimbarea numelui de familie al unuia dintre soți nu are efect asupra numelui de familie al celuilalt soț.

Cererea de schimbare a numelui se publică, în extras, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, prin grija și pe cheltuiala solicitantului.

Cu aprobarea conducătorilor serviciilor publice județene, respectiv a conducătorului serviciului public al municipiului București, cererea de schimbare a numelui format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod poate fi exceptată de la publicare.

Orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui, cu excepția situației când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod, în termen de 30 de zile de la publicarea extrasului din cererea de schimbare a numelui în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Opoziția se face în scris, motivat și se depune la serviciul public în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă.

Dispoziția prin care s-a admis schimbarea numelui se trimite, în copie, serviciului public la care a fost înregistrată cererea. Serviciul public va încunoștința de îndată solicitantul și îi va elibera o copie de pe dispoziția de admitere a schimbării numelui.

Dispoziția de schimbare a numelui produce efecte juridice de la data înscrierii mențiunii corespunzătoare pe marginea actului de naștere. De la această dată solicitantul va purta numai numele dobândit prin dispoziția de schimbare a numelui.

Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui sau cu certificatul eliberat de serviciul public, pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se comunică solicitantului de către serviciul public județean sau, după caz, al municipiului București, în termen de 10 zile de la emitere.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Persoana căreia i s-a respins cererea de schimbare a numelui poate face o nouă cerere, dacă în susținerea acesteia au intervenit motive noi. Dacă cererea de schimbare a numelui a fost respinsă ca urmare a admiterii unei opoziții, se poate face o nouă cerere, în cazul în care se solicită același nume, numai după încetarea cauzelor care au determinat admiterea opoziției.

În cazul admiterii unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămat un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile Legii nr. 29/1990, cu modificările ulterioare, anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, ne imputabile ei, nu a putut formula opoziția.

[revenire](#)

Sanctiuni prevăzute de Legea 119 / 1996

Legea nu prevede posibilitatea plății în termen de cel mult 48 de ore a jumătate din minimul amenzii.

Art. 63. - (1) Constituie contravenții la regimul actelor de stare civilă următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni:		
FAPTE PREVĂZUTE	LIT.	LIMITE SANCT.
Deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane;	a	50 - 150
Nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege;	b	
Neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidența și păstrarea acestora, sau netrimiteria la Arhivele Naționale a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare;	c	
Necomunicarea la autoritățile administrației publice competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe deciziile de admitere a schimbării numelui, neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă ori netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la consiliul județean în termen de 30 de zile de la data când toate filele au fost completate;	d	100 - 200
Neprezentarea certificatelor de stare civilă sau a extraselor eliberate de autoritățile străine, ofițerului de stare civilă de la locul de domiciliu, pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 41 alin. (2);	e	
Omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact;	f	
Neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate;	g	
Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 70;	h	
Neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte;	i	
Pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă;	j	

Oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării, fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, documentul prevăzut la art. 38;	k	
Înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege;	l	
Efectuarea de răzuiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă;	m	
Netransmiterea comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România, ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a buletinelor de identitate ale persoanelor decedate, precum și a livretelor militare, autorităților administrației publice competente;	n	
Nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsirea unui copil sau abandonarea acestuia într-o unitate sanitară;	o	
Înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea documentului prevăzut la art. 38.	p	
Nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor prevăzute la art. 26 și 29.	r	

[revenire](#)